

Kanto Kitabı

Hazırlayan
Emine Gürsoy Naskali

KITABEVİ

KİTABEVİ • 689

Kanto Kitabı

Editör

Emine Gürsoy Naskali

Kapak Tasarım

Onur Sönmez

Dizgi/İç Düzen

Hülya Aşkın

Baskı - Cilt

Çalış Ofset

Davutpaşa Caddesi No:8

Topkapı - İstanbul

Sertifika No: 12107

1. Baskı 600 Adet

İstanbul, 2018

ISBN 978-605-9506-44-1

T.C.

Kültür ve Turizm Bakanlığı

Sertifika No: 16450

Online Satış

www.kitabeviyayinlari.com

© Bütün yayın hakları "KİTABEVİ Yayınları"na aittir. Kaynak gösterilerek tanıtım amacıyla ve araştırma için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde kopya edilemez, elektronik ve mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

KİTABEVİ

Yerebatan Caddesi. No: 33/6 Cağaloğlu-İSTANBUL

Tel:(0212) 512 43 28 • Faks:(0212) 527 11 16

*Torbalı'nın Korucuk Köyü'nde
Kanto ile İlgili İki Anlatım*

Necat Çetin*
Enes Hançer*

Torbalı'nın Korucuk Köyü'nde¹ kanto konusunda iki anlatım² şöyledir:

Talat Balcı'nın anlatımı:³

“Kanto denilince aklıma ilk gelen Nurhan Damcıoğlu'dur. Bizler kantoyu ilk defa 1960'lardan sonra radyodan dinledik. Köyde daha elektriğin olmadığı yıllardı. Köy meydanındaki Mehmet Akdoğu'ya ait kahvehanede radyo dinlenirdi. Radyo, akü ile çalışırdı. İki tane akü vardı. Neredeyse her gün boşalan akü, köy dolmuşuyla ilçe merkezine götürülüp dolusuyla değiştirilirdi. Ayrıca o yıllar-

* Yerel tarihçi, Uzman Öğretmen, Torbalı, İzmir. nctin1963@gmail.com

** Sosyal Bilgiler Öğretmeni, Köprübaşı, Manisa. izmirli_hancer@hotmail.com

¹ Eski adı Dirmil olan Korucuk, günümüzde İzmir'in Torbalı ilçesine bağlı bir mahalledir. İlçe merkezine 15 km., il merkezine ise 60 km. uzaklıktadır. 2015 yılı verilerine göre köyün nüfusu 806'dır.

² Köy sakinlerinden Talat Balcı ve Fikret Hançer ile 29 Nisan 2017 tarihli görüşme, Korucuk Necat Çetin arşivi.

³ 1943 doğumlu, Mustafa oğlu Talat Balcı, emekli.

da radyodan ajans dinlenir, ülkedeki gelişmelerden de haberdar olunurdu.

Akünün yanı sıra pillerin de radyoda kullanılması, radyo kültürünü yaygınlaştırmıştı. Hatta tarladayken bile radyoda kantonun çalması, bir köylünün “Hadi ordan! Tarlada müzik mi çalar?” diyerek şaşırmasına sebep oldu.

Canlı olarak sahnede kanto hiç izlemedim. Televizyonlar yaygınlaştıktan sonra Nurhan Damcıoğlu’nu görüp beğeniyle izledik. Kanto, insanın ilgisini çekiyor, izlemek elde değil. Kadın, keklik gibi zıplıyor. Dikkatini çekmiyor mu? Ee çekiyor, mecburen bakıyorsun.”

Fikret Hançer’in⁴ anlatımı:

“Bildiğim kadarıyla Osmanlı’da kanto yaygınmış. Bunu daha çok azınlıklar yaparmış. Rumlar, Ermeniler, Romanlar gibi. Kantodan benim anladığım daha çok orta sınıfa hitap eden bir müzik olduğu. Meyhane müziği adeta. Kanto daha çok kadın sanatçılar tarafından söylenirmiş, az sayıda da zenne sanatçıları söylemiş.

Kantoları ilk olarak radyodan duymuştuk. Zaten köyde 1970’den önce elektrik yoktu. Akülü radyolar vardı.

Tabi insan kanto dinlerken ayrı bir havaya giriyor. Hareketli müzik sonuçta. “Ben Kalender Meşrebim”, “Yangın Var” aklıma gelen kantolar. Bildiğim kantocular ise Nurhan Damcıoğlu ile “Huyusuz Virjin” ismiyle bilinen Seyfi Dursunoğlu’dur. Nurhan Hanım, bu işi iyi biliyordu. Zaten yakın dönemin en bilinen kantocularından. Seyfi Dursunoğlu ise artık pek görünmüyor. Galiba yaşı 85 oldu. Ayrıca sağlık problemleri yaşıyor diye biliyorum.

Ben bir kez sahnede canlı olarak kantoya denk geldim. İzmir Fuarı’ndaki Ekici Över gazinosunda.⁵ Tanımadığım bir kantocuydu.”

⁴ 1955 doğumlu, Zekeriya oğlu Fikret Hançer, eski köy muhtarı, emekli.

⁵ Bu eğlence mekânı çok ünlüydü. İzmir Fuarının Basmane giriş kapısına yakındı. Şu an yıkılarak ortadan kaldırılmıştır.